

Visor ur Rolfs revy.

Rolf, Ernst, 1891-1932

81 F b z Br.

1925

VISÖR

ur RÖLFS REVY

VISFÖRLAGET, Norrköping

Pris 75 öre.

STOCKHOLM

INNEHÅLL:

	Sid.
Detta skall hädanefter bli min musik	1
Aldrig Lulu	3
Ett kolossalt arbete	5
Passar galoscherna?	6
Dag och natt	8
Valencia	9
De' ä' ingen ordning på folket i år	11
Flickan med polkahår	13
Jag går åt mitt håll och du går åt ditt håll	15
La Garçonne	16
De' talar ja' inte om!	17
Det lilla som han gjorde	19
När jag kommer igen	21
Ett shinglat hjärta	22
Vi gå aldrig hem	23
Bor du hemma hos din mamma?	26
Hur står det till?	27
Vem skall jag ge min ros?	29
Seminola	30
Min hembygds melodi	32

Detta skall hädanefter bli min musik.

Text: GÖSTA STEVENS.

Alltid vid entrén
sviktat mina ben,
de ä' liksom de väntade på fjaskot.
Men när jag då ser
att publiken ler,
så blir just detta leende min mascot.
Ja, kom till mig med Edra sorger ifrån alla håll,
å ja' vill lära er att följa mig i min paroll:

Refräng:

Ja detta skall hädanefter bli min musik,
jag älskar den mera än Wagner.
Jag är inte svag för nå'n sorts symbolik.
Nej bättre de' är tycker jag när
det vackra flickor finnas
å glädje liksom här,
det blir nå'nting att minnas
en gån hos Sankte Per,
å får jag där min harpa till att stämma,
då känner jag mig alldeles som hemma.

Arthur Engberg blev
ombedd i Genève
att hålla tal, som pressen har besannat.
Världens maktförbund
lyssna en sekund,
se'n börja de att tala om nått annat.
Å Engberg tänkte i sitt sinne att min liv å själ
ett ståndaktigt Port Arthur tiger* inte nå'n ihjäl!

Refräng:

Nej detta skall hädanefter bli min musik,
 Och nu redaktören vill bli den sorts faktor,
 som räknas med i all politik,
 han blir det nog också med tiden.
 Där inga magar knorrar,
 genöver finns att få,
 och allt i luften skorrar,
 där kan en skåning må.
 Och får han sedan världens gång bestämma,
 då känner han sig alldeles som hemma.

I familjen Beb
 råder det visst ebb
 se'n Gösta Ekman passat på å flyttat.
 När vi ser'n härnäst
 ä' han Vasans gäst,
 om inte den till dess har kullerbyttat.
 I Tyskland gör han Faust så som gammal å som
 ung,
 de ä' nån'ting för den som redan sa' som hjälte-
 kung:

Refräng:

Att detta skall hädanefter bli min musik,
 en konstnär kan inte stå still
 där det göres i metervis lyrik å tragik,
 som kallas för levande bilder.
 Där kam'ror tätast väva
 har Gösta alltid stått.
 Han lärde sig vid Neva
 att klädad kam'ra skott.
 Å får han för besväret se'n en femma,
 då känner han sig alldeles som hemma.

Säg mig någonting
 uppå jordens ring,
 som Albert Engström inte hinner vara.
 Han i börsens hus
 skiner vid sitt ljus
 i bland han går å hälsar på hos S. A. R. A.
 På Söndags-Nisse-Strix han klipper bidrag med en
 sax
 å nu på sista tiden har han börjat sälja lax:

Refräng:

Ja detta skall hädanefter bli min musik,
 han säger på Munkbron bak' disken
 och hojtar:
 Säg frun ska' det vara en sik,
 så köp av den Engströmska fisken.
 I konstakademien han lärdom ger en kväll
 de blivande genien,
 en koling står modell.
 Blir tavlan kallad småländsk fågelskrämma,
 då känner han sig alldeles som hemma.

Aldrig Lulu

Det har var't tal om länge, att bjuda några hit,
 å folk har tiggat och tjatat,
 men nu med resultat att
 äntligen får dom komma, men jag sa' till med flit,
 att skall jag spela världens roll,
 så finns ett förbehåll.

Bjud fröken Rut,
 som ser ingenting ut,
 men aldrig Lulu.
 Bjud du Charlott,
 för då får du nå' flott,
 Men aldrig Lulu.

Lulu kommer bråk åstad
 om hon ej blir påkostad,
 å för liv på vart galej
 så att taket lyfter sej.

Bjud vem du vill,
 gärna tre, fyra till,
 men aldrig Lulu.

Lulus person

är av så'n konstruktion
 att den skrämmer slag.

Den som en gång sett'na
 har aldrig kunnat bett'na
 lova mig de' va'.

Ring till nå'n Eva

Lulu bjuder jag.

Bror min med dam jag bjudit till mej på tango-té
 men uti bjudningsbrevet

jag passa på och skrev ett

varningens ord i frågan om vem han skall ta me'.

En viss modern och livlig fröken

vill jag inte se. Nej!

Dagarna gick och sedan skulle jag ha konsert
 med soaréprogram till,

därför så gick jag fram till

en vän jag har i klubben som musikalisk är

och bad en skaffa hop förmågor
men la till det här:

Vi hade skönhetstävling ute på badorten.
Priset var en kristallskål,
lämplig till frukt och kallskål.
Medan det hela pågick gick jag till domaren
och till denne Paris ättling
sa jag: kära vän

Refräng:

Bjud fröken Rut etc.

Ett kolossalt arbete.

Text: BERCO.

Jag umgicks väl med kungen och hans söner
om jag var intresserad av så'nt där.
Men jag vill inte stamma några böner,
ty saken är ej värd så stort besvär.
Att gå hem till kungliga personer som ä' långa
är säkert mycket ärofyllt, minsann,
men med alla barn och barnbarn ä' dom ju så
många,

så ta dom allihopa uti hann
de' ä' ett kolossalt arbete.

Vi har ett riksförbund i detta landet
för sedlighetsbevarande, ack ja.
Jag fattar ej att nå'n förnuftig ande
kan offra tid på sådant, ha ha ha!
Alla gör ju villigast just det som är förbjudet,
men vill man nu se till att ingen själ,
hela världen bryter emot sjätte budet
så var så ågod, men jag tror för min del
men dä ett kolossalt arbete.

En primadonna av det säkra slaget
 är Naima Wifstrand, henne gillar jag
 fastän hon sjunger bas vid detta laget
 och har så svårt att verka kvinnligt svag.
 Gesterna är manliga och stegen likadana,
 dom kommer från en karl, som blivit trött.
 Säkert kan hon öppna ögonlocken litet granna
 och blicka kvinnligt leende och sött,
 men dä ett kolossalt arbete.

Passar galoscherna?

Text: BERCO.

Min herre, ni har bett att jag skall gifta mej med er.
 Tja — lika gärna ni som någon annan kavaljer.
 Men ni får lägga märke till
 i så fall vad jag vill:
 Jag fordrar åtta rum med äkta mattor i från
 Bryssel,
 en egen bil med en chaufför, som dansar foxtrot
 bra,
 att aldrig ni med flickor har det allra minsta pyssel
 och tusen lock i månaden till kläder vill jag ha.
 Passar galoscherna?

Jag ville gärna stå som Sankte Per vid himlens
 grinn
 den dag som doktor Ivan Bratt i himmelen vill in.
 Det skulle ingå i min roll
 att hålla skarp kontroll:

Min bästa doktor, svara först om ni betalat skatten
 för annars går det nog åt helvete, som ni förstår
 och vill ni höra änglarnas musik, så ta mej katten
 ska ni få äta opp en oxen först med hull och hår.
 Passar galoscherna?

Jag har blitt bjuden plats med femti kronor uti
 mån'
 som ensamjungfru — var får folk s'na pretentioner
 från? —

Jag svarade den husmode'n:

hör på, min lilla vän:

Jag fordrar egen ingång, egen radio, varmt vatten
 samt ledigt varje aften sedan frukosten är slut
 och inga klappar utav herrn ifall ha ä i hatten
 och ingen svartsjuka för de man råkar se nått ut.
 Passar galoscherna?

Jag träffade en andligt sinnad herre på en bal.
 Han sa att shingelklippta flickor har ej nån moral
 Dom svär och röker som en karl
 och visar allt dom har.

All right, jag medgav att den gamla goda tidens
 kvinna,
 som går i snörliv ifrån hakorna och ända ner,
 och hårvalkar och dubbla byxor — (den) bör ni
 söka vinna.

Försök med frun som sitter hemma nu och vän-
 tar er!

Passar galoscherna?

Dag och natt.

Text: KARL-EWERT.

Gamla Adam sej blamera,
när i äppelkart han bet.
Mannen sedan dess ej mera
gått omkring som en asket,
nej tvärtom.

Refräng:

Dag å natt, natt å dag
lever han det glada livet.
Titt och tätt liksom jag
minskar han på kreditivet.
Dag å natt, natt å dag
ä' de' kvinnor, vin å sång.
När de' ena har flytt
börjar han me' nå't nytt,
de' ä' ju världens gång.

Vårt kontrollsystem till Skåne
ville ha spioner dit.
Restaurangerna sa: Åh, nä,
inget knussel här på sprit,
nej tvärtom.

Refräng:

Dag å natt, natt å dag
flöder den på våra fester.
När vi ha nederlag
blundar vi för våra gäster.
Dag å natt, natt å dag
ä' de' punsch å akvavit.

Här vi vill va' ifre'
 så dä' ingen idé
 för Er att komma hit.

Tenow, som ej skräder orden,
 åkte fast precis som förr.
 Han vill ej ha frid på jorden
 inom ämbetsverkets dörr,
 nej tvärtom.

Refräng:

Dag å natt, natt å dag
 ska' det hela reformeras,
 utan rätt eller lag
 revisorer trakasseras.
 Dag å natt, natt å dag
 lever dom som hund å katt.
 Nu när han blivit stämd
 ruvar han väl på hämnd
 jämt både dag å natt.

Valencia.

Tert: S. S. WILSON.

Valencia —
 heta nätter,
 kastanjetter
 och ett vin så rött som blod,
 Valencia —
 som ett stycke
 av ett smycke

och en gyllene klenod —
 Valencia —
 på ditt altar
 vid Gibraltar
 lyser du i solens glans,
 Valencia —
 uppå hela jordens rike
 ej din like
 nänsin fanns.

La Gitana i mantiljen
 med ros i sitt hår
 dansar segediljen
 och sin kastanjett hon slår.
 Så sakta på höften hon gungar,
 och blicken den ljungar,
 den mörkröda rosen hon slungar
 till sin toreador.

Valencia —
 i fandangon
 och i tangon
 flamma älskogsglöd och hat,
 Valencia —
 i din natt
 har månen satt
 sin bleka lykta av agat,
 Valencia —
 höga klackar,
 stolta nackar,
 heta kyssar, dans och skratt,

Valencia —
 jag betagen, jag betagen
 och i böjor slagen
 drömmer om din natt.

La Gitana i mantiljen
 med ros i sitt hår
 dansar segediljen
 och sin kastanjett hon slår.
 Så sakta på höften hon gungar,
 och blicken den ljungar,
 den mörkröda rosen hon slungar
 till sin toreador.

De ä ingen ordning på folket i år.

Text: BERCO.

Förskingringar gör man med verklig bravur,
 en tre fyra stycken om dagen, eller hur?
 Ja säger då de om kassörernas kår:
 de' ä' ingen ordning på folket i år.

Sorgligt nog —
 men de' ä' ingen ordning på folket i år.

En lärare tuktar elever ibland,
 men Stöde och Täckholm fått lära minsann
 att nu är det gossen som läraren slår:
 de' ä' ingen ordning på folket i år.

Sorgligt nog —
 men de' ä' ingen ordning på folket i år.

Revyerna vanligen kassorna ta'r,
i år går dom dock lite' krent här och var,
men Op'ran för fulla salonger nu går:
de' ä' ingen ordning på folket i år.

Sorgligt nog —

men de' ä' ingen ordning på folket i år.

Man vill Göta garde ge dödsstöten nu,
men tycker att Svea kan delas itu.
Av två blir det en och av en blir det två.
De' ä' ingen ordning på Per Albin i år.

Sorgligt nog —

men de' ä' ingen ordning på Per Albin i år.

Ibland ha vi sommar när vintern ska' va'
och höst under vår'n, men i år ä' de' bra.
På sommar'n kom höst och så vinter och vår.
De' ä' ingen ordning på vädret i år.

Sorgligt nog —

men de' ä' ingen ordning på vädret i år.

Hr Pussyfoot va' här och tog sej en titt,
men se'n i Amerika han omvänd har blitt
och sagt att man kan väl få ta' sej en tår.
De' ä' ingen ordning på Pussyfoot i år.

Sorgligt nog —

men de' ä' ingen ordning på Pussyfoot i år.

Jag vet en prinsessa, som for, som ni vet,
till Oslo, men se'n dementerades det.
Till engelska hovslotten färden nu går.
De' ä' ingen ordning på Astrid i år.

Sorgligt nog —

men de' ä' ingen ordning på Astrid i år.

En gosse ä' flickaktig av sej iblann
 och flickan vill helst utav allt verka man.
 Förlovar man sej vet man ej vad man får.
 De' ä' ingen ordning på folket i år.

Sorgligt nog —
 men de' ä' ingen ordning på folket i år.

Flickan med polkahår.

Snart sjunger vi på sista versen,
 tänk vad modet växlar i ett slag,
 det som just nu är sista fersen
 är för gammalt re'n i morgon dag,
 jag tänker nu på våra flicker,
 som har låtit klippa polkahår,
 det blir antikt om några vicker
 å se'n dom alla höra får:

Refräng:

Si på sjutton, den där lilla tuttan
 Singeliduttan,
 håret är hon utan,
 rakar sej å klipper sej där bak
 som ett värnepliktigt kronevrak,
 hon ä' snobbad,
 hos barberarn bobbad,
 hon ä' shinglad,
 inga fläta ringlad,
 som dom alla förr i tiden bar,
 nej, nu hon liknar mest en kar.

Det fanns i sta'n en vacker flicka
 som från landet hade kommit hit,
 hon var så smal liksom en sticka
 å på bio gjorde hon visit,
 där fick hon skåda uppå duken
 någonting som gjorde henne gla',
 damerna hade klippt peruken
 å hon reste sej å sa:

Refräng:

Si på sjutton den där lilla tuttan etc.
 När hon kom hem var klockan åtta
 å beslutsamt tog hon fram en sax,
 på huvudet satte hon en spillkum,
 efter kanten klippte hon ett nafs,
 se'n gick hon ut att promenera
 å med det var modet kommit hit,
 nu alla henne observera
 å dom sa' när dom fick sit:

Refräng:

Si på sjutton den där lilla tuttan etc.
 Modet blev till sist en fluga,
 alla skulle dom ha' kortklippt hår,
 å på varenda rakarstuga
 springer flickor opp till sextio år,
 får di se'n lite' skägg på hakan,
 då barberarn undrar i ett nu
 ska' jag "na" klippa eller raka,
 det är frågans fina Q.

Refräng:

Si på sjutton den där lilla tuttan etc.

Jag går åt mitt håll och du går åt ditt håll

Text: BERCO.

Kära vän, du vet jag älskar dej,
kära vän, jag vet du älskar mej,
men det grymma ödet och det hårda tvånget
skiljer oss ändå.

Men ifall vi ej kan få varann
lova mej och ta mej då i hann'
på att vi ska skiljas såsom goda vänner nu vi två.

Refräng:

Jag går åt mitt håll och du går åt ditt håll,
men ändå så skiljas vi ej.
Vart än vi vandra
långt bort från varandra
så äges mitt hjärta av dej.
Minnen vi skapat oss på tu man hand
knutit ett evighetsband.
Jag går åt mitt håll och du går åt ditt håll,
men ändå så skiljas vi ej.

Men nu ha vi gifta blitt ändå
och vi är ju lyckliga vi två
fast det är förfärligt sällan som vi är i sällskap
med varann.

Men att låta skilja sej för de
att vi var och en har sitt breve
är väl ingen mening med, ty numer går ju
sådant an:

Herr Carl Gustaf Ekman har på hand
 alla liberaler i vårt land
 och partiet räknar C. G. Ekman och ett par tre
 herrar till.

Nyss när denne Ekman som en tupp
 "Arboga artiklar" läste upp
 sa han till hr Sandler vad han vill och vad han
 inte vill:

Charlie Chaplin han är populär.
 Orsaken till detta tror jag är
 icke minst de stora skorna uti vilka Chaplin
 brukar gå.

När den ena pekar emot väst
 är den andra ost-sydost som bäst
 och den ena skon den säger till den andra skon
 som så:

La Garçonne.

Text: S. S. WILSON.

Sina lockar har hon snaggat tätt
 kring ett huvud fullt av spleen och griller,
 i en värld av smärta har hon klätt
 sina blå pupiller.

En monokel har i ögat satts,
 fastän ögonen knappt orka titta,
 och en herrväst knäppes på den plats,
 där en barm skall sitta.

Refräng:

La Garçonne, La Garçonne,
 inte kvinna men ej heller man,
 skapt som en kvinna
 vill hon vinna
 samma rätt att leva liksom han.
 Lock som ringlat
 har hon shinglat
 och om världen har hon fel begrepp,
 men hon sminkar blott sin läpp
 och går klädd i hatt och käpp,
 La Garçonne.

De talar ja inte om!

När flickor som är femton år bli kallade för
 stumpor
 och pikas för man ä' modern och går i silkes-
 strumpor,
 de' tycker jag ä' oförskämt, de' sårar mej som
 kvinna,
 för jag ä' lika livserfaren som min lärarinna
 och vet precis vad varje annan mänska vet.
 I dag så fråga hon, tänk en sådan barnslighet,
 hur vinkeln ska' se ut när den är vinkelrät
 och vilket år som Gustav Adolf uppå tronen kom.
 Det vet jag mycket väl,
 men se det talar ja'n te om.

Min syster, som ä' sjutton år, hon brukar jämt mej
 reta
 med saker som hon påstår att små flickor inte
 veta .

Man ä' väl inget barn för de' i skolan man ä'
 tjudrad,
 när man kan pudra näsan så de' syns att den ä'
 pudrad.

Jag vet hur de' i livet efter detta ä'
 och att man inte föds av storken vet jag me',
 men tänk i morse frågte farbror Oskar de':
 om hönan först de va eller ägget som till världen
 kom.

Det vet jag mycket väl,
 men se det talar ja'nte om.

Det stod i Dagens Nyheter att man ska' inte
 glömma
 de konstigheter som på nätterna man brukar
 drömma.

När man vaknat ska' man genast ta' och skriva
 ner de'
 och se'n förklarar en professor vad som menas
 me' de'.

Jag drömmer ofta, för d'ä svårt låta bli,
 man ä' väl flicka och man har väl fantasi.
 De drömmar, som jag har, finns mycket ljuvligt i
 och vad de' ä' som händer och som kanske sker
 i dom

det vet jag mycket väl,
 men se det talar ja'nte om.

Det lilla som han gjorde.

Text: GÖSTA STEVENS.

Våra herrar ä' in'te blyga,
men det finns undantag,
och jag kan alla övertyga
att jag träffat ett, jag.

Den unga mannen var skygg som hinden
å kysste mig bara lätt på kinden,
men det lilla som han gjorde,
ja det gjorde han bra.

Sjunga visor jag alltid vill,
men andra säger som så
att min röst ligger bäst för filmen
och dit skall jag nu gå.

Hos herr Molander, som hörde bönen,
jag gjorde folk utav båda könen,
å det lilla som jag gjorde,
ja det gjorde jag bra.

Här om kväll'n var jag på Dramaten
för att se en bekant
som på alla affischplakaten
nämndes som debutant.

Av rollen, som han ett år studerat,
så sa' han bara "dä' ä' serverat",
men det lilla som han gjorde,
ja det gjorde han bra.

Under operakarnevalen
en förkylning jag fick.
För att lindra de svåra kvalen
till en doktor jag gick.
Han gav mig inga ordinationer
för det betala jag hundra kronor,
så det lilla som han gjorde,
ja det gjorde han bra.

När som Klintberg och Pelle Lindberg
diskutera regi
nämndes det visst nå'nting om Strindberg
(som) lär ha vatt ett geni.
Han skrev ej visor för ingenuer
å inte heller så bra revyer,
men det lilla som han gjorde,
ja det gjorde han bra.

Det är inte så lätt att vara
prins av Wales, som man tror,
runt i världen han måste fara
var helst engelsmän bor.
Han reste nyss kring i några länder
å visa negererna sina tänder
å det lilla som gjorde,
ja det gjorde han bra.

(Jag) i Paris sett en primadonna
mad'moiselle Mistinguette,
nu för ti'n finns det gott om sånna,
men hon är numro ett.
Hon var så ungdomligt söt på scenen,

i synnerhet när hon visa benen,
 å det lilla som hon gjorde,
 ja det gjorde hon bra.

På de vykort som koloreras
 med vårt stadshus som känt
 Ragnar östberg ska' honoreras
 med en liten procent.
 Hans stora konstgärning har värderats
 till fyra öre den upptaxerats,
 för det lilla som han gjorde,
 ja det gjorde han bra.

När jag kommer igen.

(En trovärdig sjömansvals.)

Tert: MARTIN NILSSON.

Farväl, lilla vännen, nu hissar jag på
 och sticker för fullt, på en långtur i det blå.
 Hav tack för din tro på en simpel sjöman,
 jag sänder en rad när jag kan.

Refräng:

Men när jag ankrar igen,
 ja se, det vet ingen än,
 det kanske dröjer ett år, kanske två, kanske fler,
 men du kan sanna mitt ord,
 var än jag finns på vår jord,
 i varje kvinna din avbild jag ser.

Nu tar jag en kryss till det gula Shanghaj,
 det blir nog att ligga en smula uppå svaj
 kanhända Atlanten blir gropig och svår,
 vid pumparna slita vi får.

Din bild, sköna jungfru, skall följa min stråt,
 precis som galjonen och skeppet följas åt —
 och blomman, du gav mig vid avskedets fäst
 jag bär, tills vi råkas här näst.

Ett shinglat hjärta

Text: KARL EWERT.

Var ä' nu den lilla flickan som poeterna en gång
 med sitt hjärteblod besjungit uti saga och i sång.
 Hon har som Ni alla funnit
 ifrån dikterna försvunnit,
 och har lämnat rum
 för nå'n slags neutrum.

Refräng:

Ett shinglat hjärta
 i fröjd och smärta
 har blivit kvinnans högst moderna ägodel,
 ja, hon blitt vriden,
 ja, jag tror med tiden
 hon också kommer gå omkring med bobbad
 själ.

Den raka barmen
 värkraft i armen,
 i överflöd vi nu kan ge en stackars karl.
 Av romantiken
 ifrån antiken
 ett shinglat hjärta ä' de' enda vi ha' kvar.

Var ä' gracen, var ä' charmen, som hon var be-
ryktad för?

Den kasserats liksom kvinnlighetens alla tillbehör.
Alla venusidealen
rivits ner från piedestalen
för att en och en bli skapta om till män.

Refräng:

Ett shinglat hjärta
I fröjd och smärta
ä' allt som nu för tiden vi kan bjuda på.
I hela riket
ä' sista skriket
att i monokel ä i smoking vi ska' gå.
Den råa styrkan,
har fått vår dyrkan,
hos vännen Weimark vi lektioner gärna tar.
Av harmonien
och poesien
ett shinglat hjärta ä' de' enda vi ha' kvar.

Vi gå aldrig hem.

Livet är' så skönt om kvällen
i en stad som vår,
de finns många ljuva ställen
dit man gärna går.
I supén man sej fördjupar
äh, va' de' ä' gott!
låter några stora supar
genast fukta våra strupar.

Smörgåsbordet sedan följer
 lite härs och tvärs
 Rökta ålen ner man sköljer
 me en stadig ters.
 Kycklingen man se'n bör klara
 å bourgognen ta,
 hela livet leker bara —
 åh, va' man blir gla!

Refräng:

Vi gå aldrig hem, vi gå aldrig hem,
 när vi väl sluppit ut.
 Vi gå aldrig hem, vi gå aldrig hem,
 de' är faktiskt, absolut!
 För se gumman vår
 hon ä' väldigt svår.
 Hennes kvällshumör
 ä' vi rädda för.

Refräng:

Vi gå aldrig hem, vi gå aldrig hem,
 Efter alla centiliter
 vill man ha en dans,
 å då ä de vi som smiter
 någon annan stans.
 Vi på Djurgårdsslätten stoppa
 bilen vid Savoy.
 Se'n vi gör entré tip-toppa,
 hejsan, gubbar, opp å hoppa!
 Två små tuttor uti knäet
 ä' en god idé.
 Gumman kan ju inte se'et,
 Gudskelov för de'!

När man sedan slutar balen,
ber man oss att gå.
Direktören i lokalen
svarar vi som så:

Refräng:

Vi gå aldrig hem, vi gå aldrig hem, o. s. v.

Mänen ler, å stjärnan blinkar,
de' ä' stora Björn,
andra söta stjärnor vinkar
i vart enda hörn.

De' ä' Venus, inga planer
finns att gå förbi
nattens ljuva kurtisaner,
de' ä' härliga bananer.

Bara komplimanger ger man,
ingen får bli stött,
ä' man lite dragen ser man
allt i rosenrött.

Stadens nattliv tycks oss locka
me' ett fint program,
lyktorna sej hastigt bocka
där vi vinglar fram.

Refräng:

Vi gå aldrig hem, vi gå aldrig hem, o. s. v.

Bor du hemma hos din mamma?

Text: KARL EWERT.

Ofta en mans hela öde det beror
på hur flickorna dom bor.

Ja, de' ä' sannt, och vi håller på till dess
att vi få en bra adress.

Kommer du väl ihåg, när vi möttes på galej,
dina första ord till mej:

Refräng:

Bor du hemma hos din mamma
eller följer du me' mej?

Alla frågor mej desamma

å jag svarar alltid nej.

Du har principer.

Å jag begriper

dom passar oss två.

Fast man inte bor hos mamma

ä' de' lika bra ändå.

Farorna lurar, om ej jag mej bedrar,
vid vartenda steg man tar.

Därför det gäller att akta sej, min själ,
så man inte trampar fel.

Varje kväll ä' jag rädd för att jag skall bli förledd
och få änglavingen svedd.

Refräng:

Bor du hemma hos din mamma
eller följer du me' mej?

Alla frågor mej desamma

å jag svarar alltid nej.

Du mej bedärat.

Å jag förstår att

vi gör oss vi två.

Fast man inte bor hos mamma

ä' de lika bra ändå.

Mej har du som i en liten ask, min vän,

när de gäller kärleken.

För att va' säker så tror jag att jag dock

stänger till den askens lock.

Jag i kväll bjuder dej all den trohet som jag har,

å va' ger du mej för svar?

Refräng:

Bor du hemma hos din mamma

eller följer du me' mej?

Var jag bor gör väl desamma,

Alltid finns de' rum hos dej.

Du gör mej lessen.

Hur ä' adressen?

Jag hälsar nog på.

Fast man inte bor hos mamma

ä, de lika bra ändå.

Hur står det till?

Text: BERCO.

Hur står det till, advokat Heine, hur står det till?

Hur står det till, advokat Heine, hur står det till?

Har du skött hr Ranfts affär

så att Oscars nu sej bär

och så jag kan stanna här, hur står det till?

Refräng:

Hur står det till (Ivar Jacobson)? Hur står
det till?

Har du fått så många slängar som du vill?

Jag skall dra mitt strå till stacken
att få folk på Hasselbacken.

Välkommen hit, min kära vän, hur står det till?

Hur står det till, kära Kaifas, hur står det till?

Hur står det till, kära Kaifas, hur står det till?

Jag är stolt att se dej här

som i årtal vatt kär

i Cirkuspremiär, hur står det till?

Refräng:

Hur står det till? Hur står det till?

Har du fått så många läsare du vill?

Hoppas Scenen står i flora,

fastän scenerna förlora.

Välkommen hit, min kära vän, hur står det till?

Bon Soir, Herman Seld'ner, hur står det till?

Bon Soir, Herman Seld'ner, hur står det till?

Vore trevligt om vi nu

bleve mera kuttra sju

än på Oscars, kära du, hur står det till?

Refräng:

Hur står det till? Hur står det till?

Har du hört så många riksdagstal du vill?

Hoppas jag har bättre stjärnor

än hr Kilbom och hr Värnor.

Välkommen hit, min kära vän, hur står det till?

Hur står det till, herr löjtnant, hur står det till?
 Hur står det till, herr major, hur står det till?
 Tar försvaret dom ifränn
 oss, så har vi dock en sänn,
 som överste Gilbert Hamilton, hur står det till?

Vem skall jag ge min ros?

Text: S. S. WILSON.

Kvinnornas hjärtan likna när de stå i blom
 rosornas kalkar i sin första rikedom,
 skimra som gyllne stänk i morgonsolens dags,
 men under mjuka blad där gömmer hon en tagg:

R e f r ä n g:

Vem skall jag ge min ros?
 Vem skall den stanna hos?
 Med varje ros får ni en vision
 av amour och passion.
 Vem skall jag ge min ros?
 Vem skall den stanna hos?
 Den, som kan tända mitt hjärtas glöd
 får min ros purpurröd.

Blekröda rosor äro postillons d'amour,
 snövita rosor likna brudens mjuka flor,
 mörkröda rosor flamma liksom heta bloss,
 och med sin dunkla glöd de visa väg för oss.

Kvinnornas hjärtan likna när de blommat
rosornas bleka kalk när sommaren är slut —
slocknat ha bladens färg och glödande passion
liksom en flyktig dröm — en brusten illusion.

Seminola.

I en liten hydda, där palmernas blad
växa täta i rad
vid en strand, Seminola bor,
Seminola bor.
Täta skuggor skydda en ung indian
mellan palm och lian,
som ibland henne kärlek svor,
henne kärlek svor,
och där han paddlar kanoten
lyser en måne så stor.

Refräng:

Min lilla Seminola jag väntar,
jag väntar på dig.
Seminola, o lyssna till min lulla by.
Vid flodens vatten
i natten
du kommer till mig.
Jag sjunger här i natten för dig,
Seminola för dig.
Min lilla Seminola jag väntar,
jag väntar på dig.
Seminola, o lyssna till min lulla by.
Vid flodens vatten
i natten

du kommer till mig.

Jag sjunger här i natten för dig,

Seminola, för dig.

Lägerelden flammar
 på buskar och snår
 och när tystnaden rår
 till hans röst Seminola lyss,
 Seminola lyss.

Mellan trädens stammar på mjuk mockasin
 smyger hon späd och fin till hans bröst
 i en enda kyss, i en enda kyss,
 och medan stjärnorna blänka
 sjunger han sången som nyss.

Refräng:

Min lilla Seminola jag väntar,
 jag väntar på dig.

Seminola, o lyssna till min lulla by.

Vid flodens vatten

i natten

du kommer till mig.

Jag sjunger här i natten för dig,

Seminola för dig.

Min lilla Seminola jag väntar,

jag väntar på dig.

Seminola, o lyssna till min lulla by.

Vid flodens vatten

i natten

du kommer till mig.

Jag sjunger här i natten för dig,

Seminola, för dig.

Min hembygds melodi.

Text: EJNAR WESTLING.

När solen sjunkit ned bak' västanskogens bryn
och sommarnattens skuggor falla,
då gånga vi till dans, där hemma uti byn,
och glädjen står högt i skyn.

Då mötte jag den flickan kärleksvarm och rar,
som lovade att evigt bliva
min egen hjärtevän i livets alla da'r.
Du sköna tid så underbar.

Men ären de försvinna, ungdomstiden flyr,
ej mer vi gå till dans på logen.
Men ännu varje år, när våren åter gryr,
till hemmets bygd min tanke styr.

Refräng:

Det är doft ifrån violer,
det är klang ifrån fioler.
I sommarnattens tjusning med dess poesi
jag hör min hembygds melodi.

Eftertryck av samtliga visor förbjudes enligt lag.

NYHET

för Herrar!

"Miss Lola"

Intressant, roande,
stor överraskning.

Insänd 60 öre, så tillsändes den Eder
franco i förseglat brev.

Adress:

Visförlaget, Norrköping.

NORRÖPINGS TIDN. A. B., NRKPW